

ГАЗЕТА

КАРАЗІНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

COGNOCERE. DOCERE. ERUDIRE.

Видається з 1 січня 1817 року

Випуск від 1 листопада 2023 року

Колонка ректора

БУТИ ПЕРШОКУРСНИКОМ: МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Цього року, як і завжди, велика каразівська родина поповнилася новими креативними, натхненними та здібними студентами. Більшість першокурсників традиційно розпочала заняття 1 вересня, але остаточно вступ для абітурієнтів завершився лише нещодавно.

Цьогоріч посвята у студенти відбулася в онлайн-форматі. Проте це не завадило нам відчувати непохитну єдність та згуртованість Каразівського. Приємно вразило те, що університетська молодь сама провела свято, а нас, адміністрацію та викладачів, запросили як гостей. Об'єднані корпоративним духом, разом ми змогли створити сімейну затишну та святкову атмосферу.

Каразівський університет — це велика родина, спільнота людей, згуртованих жагою до знань та нового досвіду, нестримним прагненням до пошуку істини. Навіть у найскладніших умовах ми підтримуємо один одного та залишаємося вірними своїм просвітницьким ідеалам. З початком широкомасштабного етапу війни ми зіштовхнулися з

цілою низкою проблем, які необхідно вирішувати швидко й оперативно. Пишаюся тим, що в такий складний час і наші студенти проявили себе як національно свідомі громадяни, активні волонтери, невтомні борці за Перемогу.

Ми всебічно підтримуємо ідеї студентів та заохочуємо їх до спільного розв'язання актуальних проблем і викликів. Університетська молодь завжди може покластися на своїх наставників, які опікуються не лише освітнім процесом, але й творчим розвитком особистості, розкриттям здібностей студентів і пошуком шляхів до здійснення їхніх заповітних мрій та задумів.

Шановні першокурсники, я щиро вітаю вас зі вступом до славетного Каразівського університету! Це нова сторінка історії вашого дорослого життя. Перед вами стоїть найважливіше завдання — стати компетентними фахівцями, які творитимуть історію нашої звитяжної Вітчизни. Від вас, наші студенти, залежить майбутнє України!

Свого часу Почесний доктор Каразівського університету Йоганн Вольфганг Гете казав про те, що труднощі збільшуються за мірою наближення до мети, проте ніколи не можна здаватися, бо не побачиш зірок. Погоджуючись з Гете, запевняю: на своєму шляху ви не одні. Поруч з вами під час навчання та потім пліч-о-пліч — наші викладачі, науковці, адміністрація і вся велика університетська родина.

Нас усіх об'єднала жага до знань та розвитку. Навчання в Каразівському забезпечить вам надійний фундамент для поступу та самореалізації. Наш девіз — «Пізнавати. Навчати. Просвіщати». Наша місія — «Освіта попри війну». Наша мета — Перемога та щасливе майбутнє України.

*Професор Тетяна КАГАНОВСЬКА,
ректор університету.*

ПЕРШИЙ РАЗ - НА ПЕРШИЙ КУРС

Війна росії проти України вмить докорінно змінила життя української молоді, а дистанційне навчання стало основною опцією доступу до знань. Уже понад місяць у Каразінському університеті проходить навчання, здебільшого онлайн. Навчальні дні минають не без тривоги, адже підступна війна вносить свої корективи. Попри це, ми всі навчаємося, працюємо, йдемо до своїх цілей та до Перемоги. Ми раді вітати наших першокурсників у Каразінському! Лише погляньте на їхні фото! Наші студенти надзвичайні. Вони вірять у ЗСУ, у нашу Перемогу, і в найкращий університет України – у Каразінський!

Вирішили поспілкуватися з першокурсниками та дізнатися, як минув перший місяць навчання. Тож продовжуємо добру традицію: знайомимо першокурсників з університетом, а університет – з першокурсниками.

Поїхали!

МАЙБУТНІЙ ЮРИСТ АНДРІЙ ШЕВЧУК: «ВПЕРЕД – ДО МОЖЛИВОСТЕЙ!»

Андрій Шевчук

Знайомтесь: першокурсник заочного відділення кафедри міжнародного і європейського права юридичного факультету та економічного факультету Каразінського університету *Андрій Шевчук*. Ось так – одразу на двох стільцях і з двома дипломами фахівця в перспективі.

У дитинстві мріяв стати податковим мільйонером, тому й вирішив, що юри-

дичний напрям буде в пригоді. Має суперздібність: скласти НМТ на 200 балів. Обрав заочну форму навчання, щоб поєднувати юридичну освіту з економічною, та, можливо, з часом – і робота додасться.

– Розкажи три цікаві факти про себе.

– Навчався в Ірпінському фаховому коледжі економіки та права, написав 20+ тез та статей, завжди в пошуку чогось нового та цікавого. Тези були на різні теми, в основному економічного спрямування.

– Чому ти обрав саме Каразінський?

– Я обрав Каразінський університет через видатну історію, освітні можливості, гідну репутацію та високий рейтинг. Хоча до цього я розглядав університети в Києві, Львові та Одесі. Але рідний Харків вплинув на остаточний вибір.

– Ким хочеш стати по закінченню університету?

– Провідним фахівцем юридичного спрямування.

– Скільки часу ти витрачав на підготовку до НМТ?

– Орієнтовно 15-20 годин на тиждень. Я не вважаю, що це було забагато.

– Яку суперздібність треба мати, аби скласти НМТ на 200 балів?

– Планування! І віра в себе.

– Як пройшов перший місяць навчання?

– Перший місяць промайнув швидко й продуктивно. Подобається навчатися, уже познайомився з одногрупниками. Переживання розвіялися, коли я зрозумів: наскільки викладачі Каразінського по-індивідуальному ставляться до кожного студента. Усі вони є дуже кваліфікованими та цікавими людьми! Юридичний факультет – це злітна смуга, про яку я мріяв. Саме тому з перших днів слідкую за університетським життям дисципліновано.

– Які плани на майбутнє?

– Після війни мрію подорожувати Україною. Дуже хочеться побачити ті міста, назви яких тепер часто звучать у новинах. Є плани взяти участь у волонтерських проєктах з відновлення країни вже як дипломований юрист.

Катерина ОВЕРЧУК, кореспондент.

Першокурсник-2023

ЗНАВЧИНЯ МОВ КРИСТІНА БІЛЕЦЬКА: «МРІЮ НАПИСАТИ КНИГУ»!

Крістіна Білецька

Наша героїня – першокурсниця факультету іноземних мов *Крістіна БІЛЕЦЬКА* підкорила шкільні вершини та склала мультипредметний тест на 200 балів одразу з двох предметів. І тепер мріє підкорювати вершини Каразінського університету. Крістіна про себе:

– З дитинства я мріяла стати вчителькою, бо надихнулась роботою моєї класної керівниці. Моїми улюбленими предметами були українська й іноземні мови, література та географія. Я

займаюся великим тенісом з першого класу й планую почати грати в спортклубі «Унікорт», що біля Каразінського, якщо не завадить війна.

– Ким себе бачиш після випуску університету?

– По закінченню університету я планую працювати у видавництві перекладачкою чи редакторкою. Також хотілося б спробувати написати власний твір чи книгу.

– А як же твоя дитяча мрія про вчителювання?

– Більше не хочу бути вчителькою. Можливо, я б непогано впоралась з цією роботою, але перекладацька справа здається мені більш привабливою, аніж педагогічна. Наразі я б воліла заглиблюватися в нюанси передання сенсу різними мовами, а не навчати інших.

– Чому ти обрала саме Каразінський університет?

– Я закохана в Харків, закохана в Каразінський на все життя! Університет підкорив своєю архітектурою, якимось особливим духом добрих традицій, інтелектуального культурного життя ще з дитинства... Пам'ятаю перші враження, коли проходила повз майдан Свободи з мамою, тоді я подумала: «Вау, він схожий на Готвортс! Я хочу навчатися тут в майбутньому!» І то була дитяча мрія. Звісно, коли настав час для вступу, то я здебільшого керувалась уже думками про те, що Каразінський – університет з найвищим рейтингом у Харкові, має високі показники та відгуки серед молоді щодо навчання.

– Пройшов уже місяць навчання в університеті, поділися своїми враженнями.

– Перший тиждень навчання дав мені розуміння двох речей: легко не буде, але

вивчати я буду саме те, що мені подобається. Усі предмети курсу будуть корисні мені як майбутній лінгвістці.

– Скажи, будь ласка, скільки часу треба витратити, аби скласти НМТ з такими чудовими результатами? Чи це твоя суперздібність?

– До НМТ я готувалась останні 3 місяці в школі, фокусуючись на потрібних мені предметах, а потім ще два тижні самостійно безпосередньо перед екзаменом, заповнюючи всі свої пробіли в знаннях. Але загалом можна сказати, що підготовка до НМТ – це всі шкільні роки. Просто старанно виконуйте домашнє завдання і слухайте вчителів на уроках. Ось і все, ніяких суперздібностей.

– Що б ти сказала собі в майбутньому, тій Крістіні, яка за чотири роки буде фотографуватися з дипломом бакалавра на фоні університету?

– Я буду наполегливо працювати, аби зрештою стояти там, де стоїш ти. У мене попереду складний шлях, але якщо ти отримувеш задоволення від своєї справи, то немає нічого неможливого. Вірю, що студентські роки принесуть мені багато корисного досвіду та нових знайомств.

Катерина ОВЕРЧУК, кореспондент.

МАЙБУТНІЙ ІТ-ФАХІВЕЦЬ МАРК БЕЛЕНКОВ – ПЕРШИЙ СЕРЕД РІВНИХ

Марк Беленков

Комп'ютерні науки – дуже важлива галузь у сучасному світі.

Влітку 2023 року на спеціальність 122 було подано 539 заяв. Серед них на першому місці – **Марк БЕЛЕНКОВ**.

– **Марку, чому обрав саме Каразінський?**

– *Бо це один з найкращих вишів країни. Також плюсом стало те, що тут наразі проходить онлайн-навчання.*

– **Пройшов місяць навчання, чи подобаються тобі предмети?**

– *Здебільшого – так. З профільних деколи буває складно, але це показник того, що ми вивчаємо щось нове, а не стоїмо на місці.*

– **Ким ти хочеш стати, закінчивши університет?**

– *Якщо чесно, то я ще не впевнений, ким остаточно хочу бути, але «Комп'ютерні науки» – то передусім освіта майбутніх ІТ-фахівців. Хотілося би знайти роботу до душі або почати щось своє. Єдине, що можу сказати точно: не дуже бачу себе в науковій сфері, я більше людина-практик.*

– **Скільки часу витрачав на підготовку до НМТ?**

– *Небагато. У мене були дві мови на тиждень і одна математика. Ні з одного, ні з іншого я нічого сильно не заучував.*

– **Яку суперздібність треба мати, щоб отримати 200 балів з НМТ?**

– *90 % того, що є в НМТ, є у шкільній програмі, тому потрібно спокійно прийти й написати. І не забувайте собі голу відео типу «Підготовка до ЗНО на 300 за півтори секунди», просто робіть тестові варіанти.*

– **Уже минув вересень, як проходить адаптація до навчання?**

– *Перші пари, перші тижні – усе пройшло успішно! Першою парою для старту виявилася англійська мова; час промайнув дуже швидко і з задоволенням, на easy.*

– **Розкажи три факти про себе.**

– *Ну, тут нескладно. 1. У мене дуже погано з арифметикою. 3. Люблю котів.*

– **Передай щось тому Марку, який буде за чотири роки фотографуватися з дипломом на фоні університету.**

– *Тримайся купи! То й усе, що я можу сказати наразі.*

Катерина ОБЕРЧУК, кореспондент

ГЕНІЙ МАТЕМАТИКИ ДАНИЛО ЧУВАЙКІН: «ДУЖЕ ХОТІВ БИ, ЩОБ МАЙБУТНІЙ Я СКАЗАВ СОБІ, ЩО УКРАЇНА ДАВНО ПЕРЕМОГЛА ТА СТАЛА ЧЛЕНОМ НАТО!»

Важко уявити, як можна починати своє навчання в університеті в умовах війни. Але саме така ситуація стала реальністю вже другий рік поспіль. Вони, молоді та вперті, вибрали навчання, попри вибухи, тривожні новини та загрозу, яка зависла над їхнім майбутнім. Однак, навіть у цих найскладніших обставинах, вони знайшли сили та мотивацію

продовжувати свій шлях освіти та росту. Що допомогло їм зробити цей крок і як вони борються з викликами, які принесла війна? Сьогоднішній герой інтерв'ю студент першого курсу факультету математики і інформатики **Данило ЧУВАЙКІН**, незважаючи на свій юний вік, завоював безліч нагород і визнань, зокрема премію Київського міського го-

лови за особливі досягнення у розбудові столиці України – міста-героя Києва у 2023 році, персональну стипендію Київської міської ради в галузі освіти для обдарованих дітей міста Києва.

– **Розкажи, будь ласка, про свої нагороди та досягнення.**

– *Я займаюся розробкою функціональних*

Першокурсник-2023

пристроїв за допомогою мікроконтролерів, а також додатків для керування ними. Мої проекти брали участь у різноманітних всеукраїнських та міжнародних конкурсах, мають два патенти на корисну модель: №150853, №146421, опубліковані в наукових збірках тез. Завдяки цим проектам, мені вдалося отримати низку нагород, як-от: диплом за II місце II етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідних робіт студентів-членів Малої академії наук України 2020/2021 навчального року, диплом II ступеня Всеукраїнського чемпіонату з інформаційних технологій «Екософт 2021» та національного туру Міжнародного конкурсу комп'ютерних проектів INFOMATRIX 2021», диплом за I місце у відділенні Комп'ютерних наук II етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідних робіт студентів-членів Малої академії наук України 2021/2022 навчального року, диплом за II місце у відділенні Технічних наук II етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідних робіт студентів-членів Малої академії наук України 2021/2022 навчального року, диплом учасника III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідних робіт студентів-членів Малої академії наук України 2021/2022 навчального року, диплом учасника XII Всеукраїнської науково-технічної виставки-конкурсу молодіжних інноваційних проектів «Майбутнє України» 2021, диплом за II місце у III етапі Всеукраїнської учнівської олімпіади з інформаційних технологій 2021/2022 навчального року, диплом золотої медалі Національного фіналу "GENIUS OLYMPIAD UKRAINE" 2022, диплом призера Всеукраїнського науково-технічного хакатону «Розумне та безпечне місто 2022», національного відбору міжнародного науково-технологічного хакатону «Місто майбуття 2023», диплом учасника III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідних робіт студентів-членів Малої академії наук України 2022/2023 навчального року, сертифікат за участь у категорії «Вбудовані системи» Всеукраїнського конкурсу «Еко-Техно Україна 2022» Національного етапу міжнародного конкурсу науково-технічної творчості

Данило Чувайкін

учнів ISEF 2022, подяку за високі результати у винахідницькій діяльності від Національної академії наук України та КПНЗ «Київська Мала академія наук учнівської молоді».

– Можливо, є якісь особисті стратегії або секрети, які сприяли твоєму успіху в іспиті НМТ?

– Найбільше хотів би порадити абітурієнтам, що планують складати НМТ (будь-який інший важливий іспит), не відкладати підготовку та починати якомога раніше. По-перше, це дає впевненість у своїх знаннях. По-друге, ви матимете можливість комплексно підготуватися до тесту й ретельно спланувати підготовку. Також дуже рекомендую користуватися спеціальними програмами (anki, quizlet) для створення карток з термінами, формулами тощо.

– Чому ти обрав Каразінський?

– Каразінський – один з найкращих університетів України, розташований в інтелектуальній столиці України –

Харкові. Наразі я тимчасово перебуваю в Німеччині, тому можу очно відвідувати філіал у Мюнхені, що було основною причиною мого вибору.

– Яка твоя сильна сторона, що може бути корисною як у навчанні, так і в житті?

– Впертість.

– Які предмети або теми тобі особливо цікаві та чому саме вони привертають твою увагу?

– Математичний аналіз, елементи алгебри та теорії чисел, адже саме з цих предметів вчителі пояснюють матеріал найкраще.

– Як зазвичай ти проводиш вільний час та розважаєшся після занять?

– Слухаю музику. Музика допомагає мені відпочити, відсунути на мить повсякденні турботи й зануритися у світ краси та виразності звуків.

– Уявімо момент, коли ти отримаєш диплом. Які слова ти б передав собі, коли починав навчання в університеті?

– Дуже хотів би, щоб майбутній я сказав собі, що Україна вже давно перемогла та стала членом НАТО.

– Поділися трьома цікавими фактами про себе.

– 1. Я не вмію малювати 2. Я люблю програмувати 3. У мене більше немає цікавих фактів про себе.

– Які маєш плани після закінчення університету?

– Дуже хотів би працювати за фахом в актуальній на час випуску ІТ-компанії.

Анастасія ОДИНЕЦЬ,
наш спецкор, другокурсниця
відділення журналістики.

СПОРТСМЕН, ІСТОРИК, СТУДЕНТ ІВАН КОТОВ: «БО ІНАКШЕ, ЯК У ХАРКОВІ, СЕБЕ НЕ УЯВЛЯЮ»

Іван Котов

Про підготовку до вступних іспитів, вибір університету та очікування від студентства запитасмо в *Івана КОТОВА*, першокурсника історичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

Іван – спортивний лідер, має чимало нагород. На обласних змаганнях він посів друге місце чемпіонату Полтавської області з кікбоксингу та третє місце чемпіонату Харківської області. Також на всеукраїнських змаганнях з кікбоксингу посів два третіх місця у двох категорі-

ях (семі-контакт та лайт-контакт). Крім того, з травня 2022 року Іван активно волонтерить.

– Розкажи, будь ласка, як ти готувався до вступу в університет, особливо враховуючи складні обставини, такі як обстріли та блекаути?

– Під час підготовки труднощі зустрів тільки у вивченні математики, бо, попри обстріли або блекаути, я її не розумів. Але інші предмети вчив без проблем. Історію вчив завдяки доступу до великої кількості історичної літератури, досліджень, відео, а українську мову завдяки тестам, які намагався проходити кожен день.

– Чому вирішив обрати саме Каразінський університет?

– Каразінський університет вважаю найкращим у країні, бо саме в цьому університеті готують професійно. Усі викладачі справжні професіонали у своїй галузі та намагаються передати ці знання нам. Те, що місто прифронтове, не лякало, бо інакше, як у Харкові, я себе не можу ніде уявити.

– Чи розумів ти, що студентство буде відбуватися в дистанційному режимі? Як тобі саме такий формат?

– Коли був ще COVID-19, були сподівання, що зможу навчатися нормально в університеті. Тоді я ще навчався у 9-10 класі, тому не дуже думав про студентське життя, бо це здавалося чимось ще далеким. Після початку війни, на жаль, розумію, що скоріш за все, цього не буде. Студентське життя асоціюється зі спілкуванням, новими друзями, вечірками та іншими суспільними подіями. Розуміти, що студентські роки, які більшість людей називає найкращими у житті, будуть неповноцінними – дуже прикро.

– Яким уявляєш навчання в університеті і як ти до нього налаштований?

– Налаштований на вивчення максимуму, що дають викладачі та що зможу знайти самостійно додатково. Очікував, що знайду людей, яким теж цікаво вивчати минуле людства, яким цікаво знаходити інформацію та ділитися нею, проводити історичні дослідження. Поки що всі очікування справилися. Хотілось би, щоб було справжнє студентське життя, а не дистанційна освіта. Бо в аудиторії, напевно, краще сприймати інформацію. Але, на жаль, через війну ми мусимо навчатися так.

– Чи маєш ти надію, що студенти зможуть повернутися до очного навчання і нормального університетського життя у майбутньому?

– Після нашої перемоги, звісно. Хотілось би побачити всіх своїх одногрупників у аудиторії, поспілкуватися зі старшими курсами та іншими факультетами. Завдяки нашим захисникам ми маємо змогу поїхати після пар, поспілкуватися та хоча б побачитись.

*Анастасія ОДИНЕЦЬ,
наш спецкор, другокурсниця
відділення журналістики.*

Першокурсник-2023

СТУДЕНТ-МАТЕМАТИК СТЕПАН САВЧУК: «ВИВЧАЄМО ТЕ, ЩО СПРАВДІ ЦІКАВО»

Степан Савчук

Студент першого курсу факультету математики і інформатики Каразінського університету **Степан САВЧУК** розповів про свої мрії, амбіції та роздуми щодо навчання. Степан має золоту медаль за високі досягнення в навчанні. Хлопець отримав найвищі бали за написання національного мультимедійного тесту з математики та української мови. Закінчив Харківський фізико-математичний ліцей № 27, де впродовж усіх 11 років був відмінником.

– Які аспекти були найбільш корисними під час підготовки до НМТ?

– Часто готувався з друзями по Discord, ми пояснювали один одному завдання, з якими виникали проблеми. Інколи ми навіть зустрічалися, щоб погуляти, а замість цього вирішували НМТ. Також відзначаю, що мені подобалось готуватися вночі, це було набагато продуктивніше. Я брався за НМТ тільки тоді, коли хотілося, бо без задоволення та мотивації це, як на мене, марнування часу.

– Чому ти вирішив обрати Каразінський університет?

– Місце майбутнього навчання я свідомо обирав у Харкові, тому що це моє рідне місто. Сумно, що воно раптово стало прифронтовим, але, сподіваюся,

скоро все стане на свої місця. Залишався впевненим у своєму виборі, не боявся, бо намагався і досі намагаюся не замислюватися щодо реальної небезпеки. Каразінський університет мені порадили авторитетні знайомі.

– Як ти вважаєш, що є твоєю сильною стороною?

– Не знаю, чи можна це назвати сильною стороною, але хочеться відзначити зацікавленість, яка виникає спонтанно. Часто, коли займаюсь якоюсь справою, вона мене притягує, і з'являється нереальна мотивація продовжувати, причому це виходить легко та плідно.

– Які навчальні предмети тобі подобаються найбільше?

– Оскільки я вступив на прикладну математику, вочевидь, мені цікаво все, що пов'язано з математикою. Також мене приваблює англійська. Круто, що в університеті набагато менше предметів, ніж у школі, бо тепер ми вивчаємо те, що справді цікаво.

– Як ти зазвичай відпочиваєш і розважаєшся після занять?

– Зазвичай, я витрачаю вільний час на

прогулянки з друзями, комп'ютерні ігри та сон. Вечорами люблю кататися на велосипеді. Для мене це гарний спосіб поєднати фізичну активність та час наодинці з собою.

– Які плани маєш на майбутнє після закінчення університету?

– Після закінчення університету я хочу пов'язати своє життя з IT-галуззю. Жити планую в Харкові, бо справді люблю це місто.

– Розкажи три цікаві факти про себе.

– Я не перевіряю, чи зачинив двері, йдучи з дому, бо впевнений у собі. Не люблю піцу з ананасами та, сподіваюсь, не передумаю. Я ніколи не курив і ніколи не спробую, тому що запах сигаретного диму для мене огидний.

Анастасія ОДИНЕЦЬ,
наш спецкор, другокурсниця
відділення журналістики.

Міжнародне партнерство

ХАБ РОЗБУДОВИ МИРУ НА БАЗІ КАРАЗІНСЬКОГО

му населенню у питаннях психологічної реабілітації, юридичної допомоги та перекваліфікації. Особливу підтримку у відкритті Peace Hub будуть забезпечувати Вільний університет Амстердама, Університет Палацького та Університет Інсбрука.

Під час заходу всі учасники підписали Меморандум про спільне використання інфраструктурних ресурсів.

Дякуємо партнерам за постійну підтримку та щире офлайн-спілкування, дякуємо ЗСУ за можливість планувати заходи в Харкові та Харківській області!

17-18 жовтня в місті Оломоуц (Чехія) пройшла щорічна зустріч університетів-партнерів Альянсу європейських університетів «Аврора», асоційованим партнером якого є Каразінський університет. Під час зустрічей представники університетів-партнерів аналізували завершення першої фази функціонування Альянсу та будували плани на майбутнє. Ректорка Каразінського університету Тетяна Кагановська була запрошеною

учасницею першої панельної дискусії «Пілотна фаза «Аврора»: чи вдалося «Аврора» стати зразковим Альянсом?».

Зокрема обговорили плани відкриття на базі Каразінського університету Хабу розбудови миру (Peace Hub), метою якого є як впровадження окремих навчальних програм у сфері Peace Education, так і підготовка фахівців для допомоги військовим та їхнім родинам і цивільно-

Міжнародне партнерство

КАРАЗІНСЬКИЙ ПІДПИСАВ ДОГОВІР ПРО СПІВРОБІТНИЦТВО З МІЖНАРОДНИМ ЄВРОПЕЙСЬКИМ УНІВЕРСИТЕТОМ

27 вересня ректорка Каразінського університету Тетяна Кагановська та проректор з науково-педагогічної роботи Заріф Назиров зустрілися з президенткою Міжнародного Європейського Університету Аллою Наволокіною.

Під час зустрічі представники університетів підписали договір про співробітництво, метою якого є підвищення рівня науково-методичної, навчально-виховної, фахової взаємодії.

У межах співробітництва заплановано

обмін досвідом з використанням сучасних технологій навчання, співпраця в напрямі якості освітньої діяльності, організації науково-методичної, науково-дослідної роботи, підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників університетів тощо.

Міжнародний Європейський Університет – це багатопрофільний навчальний заклад нового покоління, що покликаний готувати професіоналів у різних галузях знань і практик, спираючись на стандарти, регламент, досвід, досягнення та традиції в освіті та наукових дослідженнях Європи.

Текст: Маргарита МОРОЗ

Події

НАДЗВИЧАЙНИЙ І ПОВНОВАЖНИЙ ПОСОЛ ФР НІМЕЧЧИНА МАРТІН ЄТЕР У КАРАЗІНСЬКОМУ

До Каразінського університету завітав Надзвичайний і Повноважний Посол Федеративної Республіки Німеччина в Україні Мартін Єтер.

Під час візиту у супроводі Почесного консула Федеративної Республіки Німеччина в Харкові Тетяни Гавриш Посол зустрівся з адміністрацією університету на чолі з ректоркою Тетяною Кагановською та українським письменником, Почесним доктором Каразінського Сергієм Жаданом.

Пані ректорка Тетяна Кагановська розповіла про те, як університет працює в серці Харкова завдяки нашим захисникам і захисницям, незламним каразінцям, підтримці друзів і партнерів. Вона наголосила на тому, що ми тісно пов'язані з Німеччиною: перші професори університету 218 років тому були саме звідти; сьогодні триває спільна робота з Інститутом фізики мікроструктур Макса Планка в Галле, Технічним університетом у Мюнхені, Університетом Людвіга-Максиміліана, Університетом Ульма; каразінці навчаються в освітньому хабі в Мюнхені.

У межах зустрічі обговорили й напрями подальшої співпраці.

Текст Маргарита МОРОЗ

Фото Юлія ГАЙДЕНКО

Конкурси

КАРАЗІНЦІ – СЕРЕД ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ НАЦІОНАЛЬНОГО ФОНДУ ДОСЛІДЖЕНЬ УКРАЇНИ

Рішенням наукової ради Національного фонду досліджень України від 12.10.2023, протокол № 26, визначено переможців конкурсу «Кембридж – НФДУ 2022. Індивідуальні гранти на проведення досліджень (розробок) для українських вчених (за підтримки Кембриджського університету, Велика Британія)».

Серед переможців конкурсу старший викладач кафедри політичної соціології соціологічного факультету Дмитро Бойко (№ 11 у рейтингу) та троє випускників і працівників ННІ «Фізико-технічний факультет» Каразінського університету: професор Ігор Кириллін (№ 1 у рейтингу), провідний науковий співробітник Дмитро Греков (№ 4 у рейтингу) та професор Олексій Нурмагамбетов (№ 5 у рейтингу).

Найближчим часом з переможцями конкурсу буде укладено договори про надання грантової підтримки. 12 українських вчених розпочнуть наукові дослідження за грантової підтримки Кембриджського університету.

Вітаємо переможців, зичимо подальших успіхів!

Текст: Ігор ГІРКА

Фото: Михайло ПРОЦЕНКО

КАРАЗІНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВИГРАВ КОНКУРС НА ОТРИМАННЯ ГРАНТУ ДЛЯ СТВОРЕННЯ В ХАРКОВІ НАУКОВОЇ ЛАБОРАТОРІЇ

Каразінський університет у партнерстві з Інститутом фізики мікроструктур наукового товариства Макса Планка в Галле (Німеччина) виборов перемогу в конкурсі Міністерства освіти та науки Німеччини (BMBF) на здобуття гранту для створення в Харкові «Центру досконалості» (Core of Excellence, CoE), тобто наукової лабораторії найвищих світових стандартів. Проєкт отримав назву PLASMA-SPIN-ENERGY.

У межах CoE планують втілення передових плазмових технологій, розроблених фахівцями Каразінського університету, у новітніх нанорозмірних пристроях спінтроніки, які розробляють німецькі колеги.

Підготовка цього проєкту тривала понад два роки. В Інституті фізики мікроструктур за підтримки директора Стюарта Паркіна ініціаторами запити виступили випускники Каразінського – Андрій Стервоєдов та Олексій Білець-

кий (ННІ «Фізико-технічний факультет»), а також Кирило Дронов (факультет комп'ютерних наук).

У підготовці проєкту активну участь взяли провідний науковий співробітник ННІ «Фізико-технічний факультет» Станіслав Дудін, професор ННІ «Фізико-технічний факультет» Ігор Гірка та професор Університету міста Потсдам (Німеччина) Олексій Чечкін.

Підтримку цього проєкту висловили представники Харківської обласної військової адміністрації, Харківської міської ради, Національної академії наук України, Національного наукового центру «Харківський фізико-технічний інститут», акціонерного товариства «ФЕД», Технологічного Університету Квінсленду (Австралія).

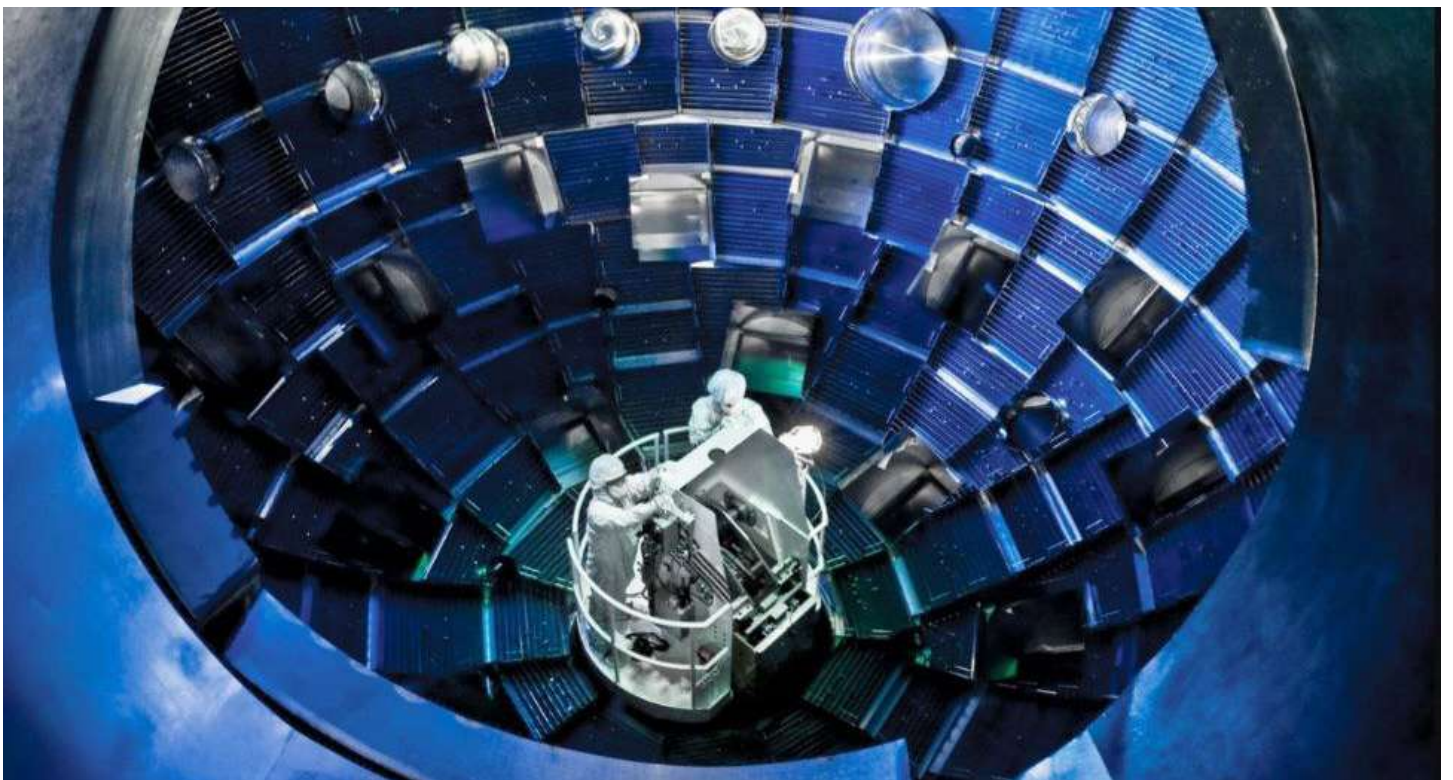
Відбір проєктів для фінансування був дуже ретельним, а рівень конкуренції – дуже високим. На першому етапі за

підсумками суворого відбору колаборація Галле-Харків увійшла до числа 12 команд, які набули права підготувати детальний план створення CoE.

30 квітня 2023 року було завершено перший етап і подано проєкт створення CoE PLASMA-SPIN-ENERGY до BMBF.

16 жовтня оголошено чотирьох переможців, серед яких – два центри, що будуть створені у Львові, один у Києві й один у Харкові на базі Каразінського університету.

У зв'язку з військовими діями, що тривають на території України, прийнято рішення розпочати роботу центру в Німеччині з наступним переміщенням до Харкова, коли буде створено належні умови. Сподіваємося, що через деякий час центр працюватиме у відновленій будівлі ННІ «Фізико-технічний факультет» у П'ятихатках.

Події

ГЕНДЕРНА ОСВІТА ДЛЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ (ЗА ПІДТРИМКИ UNESCO)

Під такою назвою пройшла робоча зустріч у Каразінському університеті під егідою Міністерства закордонних справ України. Проект реалізують ГО «Ла Страда-Україна/La Strada-Ukraine» у співпраці з Каразінським університетом спільно з Урядовою уповноваженою з питань гендерної політики Катериною Левченко за фінансової підтримки ЮНЕСКО з метою впровадження гендерних підходів до навчання іноземних студентів/-ток в Україні.

Робоча група продовжує реалізацію проекту: заплановано проведення тренінгів зі студентами/-ками та викладачами/-ками, підготовка онлайн-курсу та навчально-методичного посібника під експертним супроводом партнерських інституцій.

Фото: Валерія БОГІНЯ

Спорт

СТУДЕНТ 3 КУРСУ МИКИТА ДЮНЯШЕВ – ПЕРЕМОЖЕЦЬ ФІНАЛУ КУБКА УКРАЇНИ ЗІ СТРІЛЬБИ З ЛУКА У СКЛАДІ КОМАНДИ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

2–5 жовтня 2023 року в Чернівцях проходив фінал Кубка України зі стрільби з лука.

За результатами змагань студент 3 курсу юридичного факультету Микита Дюняшев став переможцем у складі команди Харківської області. Він виборов перше місце разом з олімпійським чемпіоном Віктором Рубаном та Артемом Меліховим.

В особистих змаганнях Микита посів дев'яте місце.

У загальних національних рейтингах за результатами виступів у змаганнях протягом 2023 року Микита є беззаперечним лідером серед юніорів та посідає дев'яте місце в рейтингу серед дорослих.

Вітаємо спортсмена та його тренера, старшого викладача кафедри фізичного виховання та спорту Віктора Галазюка.

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ КАФЕДРИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ГЕОГРАФІЇ І РЕГІОНОЗНАВСТВА ІМЕНІ КОСТЯНТИНА НЕМЦЯ

У Каразінському університеті відбулося урочисте відкриття кафедри соціально-економічної географії і регіоназнавства імені Костянтина Аркадійовича Немця.

Костянтин Аркадійович Немець – видатний український географ-суспільник, гідрогеолог, професор кафедри соціально-економічної географії і регіоназнавства, кафедри гідрогеології факультету геології, географії, рекреації і туризму, декан геолого-географічного факультету (1995–2010 роки, нині – факультет геології, географії, рекреації і туризму), заслужений професор Каразінського університету.

21 жовтня 2021 року Костянтин Аркадійович пішов з життя.

Сьогодні представники факультету геології, географії, рекреації і туризму відкрили експозицію, яка демонструє його наукові напрацювання, його шлях як науковця й особистості.

Як зазначила доцентка кафедри Катерина Кравченко: «Пів століття він працював саме тут. Він надихав молодь, молодих науковців своєю невпинною працею, ентузіазмом і професіоналізмом. Він був нашим науковим батьком. І ми впевнені, що завдяки його потужній праці, величезному внеску в розвиток суспільної географії та геології настане

той золотий час географії, про який писав Костянтин Аркадійович».

До слова були запрошені проректор з науково-педагогічної роботи Антон Пантелеймонов, радник ректора, академік НАН України Віль Бакіров, декан факультету психології Надія Крейдун, декан філософського факультету Іван Карпенко.

Як згадує проректор Антон Пантелеймонов: «Звісно, Вчена рада не могла вчинити по-іншому, коли факультет звернувся до нас із проханням надати кафедрі, на якій усе життя працював Костянтин Аркадійович, його ім'я. Ця подія в межах університету дуже важлива, тому що всі ми були з ним знайомі. Це видатний науковець, який чимало зробив для факультету, для кафедри. Він живе в нашій пам'яті, у своїх роботах... Людина живе доти, доки про неї пам'ятають та знають».

Віль Бакіров подякував колективу кафедри й факультету, що таким способом стало можливим вшанувати пам'ять видатного науковця університету.

Професор Немець був не лише фахівцем у галузі гідрогеологічної науки, а й одним із фундаторів Харківської школи суспільної географії, одним із провідних дослідників України. Він був науковцем, який поєднував досить різні

напрями: геологію, її гідрогеологічну гілку та суспільну географію.

До вшанування пам'яті вченого долучилися його колеги, аспіранти, представники інших українських шкіл, зокрема Сумської, Київської, Чернівецької.

Наприкінці зустрічі Людмила Немець, завідувачка кафедри соціально-економічної географії і регіоназнавства, вдова професора, презентувала монографію «Природа, людина, суспільство (суспільно-географічні аспекти)», над якою Костянтин Аркадійович працював, а вже його учні, колеги й однодумці її завершили.

Відтепер на факультеті геології, географії, рекреації і туризму є кафедра імені видатного вченого.

Після урочистої частини заходу учасники організували «круглий стіл», де ділилися спогадами, історіями про Костянтина Аркадійовича. Каразінський університет долучається до всіх слів, сказаних про Костянтина Аркадійовича. Університет пам'ятатиме цю видатну людину, а його постать віднині назавжди вписана в історію закладу освіти.

Текст: Юлія БАГЛИК

Фото: Юлія ГАЙДЕНКО

Репортаж

КАРАЗІНСЬКИЙ СВІТ НАУКИ-2023

Хтось мріяв закінчити університет та поїхати мандрувати, хтось мріяв знайти роботу, хтось думав про спокійне життя, але війна внесла свої корективи. Нам усім довелося планувати не спокійне, а безпечне життя. Наразі школярі навчаються в метро, а викладачі адаптують підвали в робочі кабінети.

30 вересня 2023 року Каразінський університет традиційно відкрив двері для школярів та інших мешканців Харкова. Об'єднані наукою 23 факультети та навчально-наукові інститути, музей археології, НДІ астрономії, симуляційний центр медичного факультету та Ландау-Центр радо продемонстрували свої здобутки та занурили гостей у світ науки. До війни, два роки тому, я вже писала про День науки. Тоді абітурієнти, діти та їхні батьки могли завітати в головний корпус університету та роздивитися стенди кожного факультету. Усередині було багато місця та величезна кількість гостей. Цього разу організатори заходу переймалися за безпеку гостей, тож усі 23 факультети розмістилися в підвальному виставковому центрі «Срмілов-Центр».

Антон ВОРОБІЙОВ, фахівець центру позаосвітньої діяльності, організатор заходу:

– Такий захід під час війни проводимо вже втретє. Вперше ми вирішили провести 20 травня минулого навчального року. Цей День науки був присвячений до Дня науки в Україні за указом Президента. Другий захід – День відкритих дверей влітку. Схожий захід, але на іншій локації. І зараз, коли така чудова погода, саме час працювати з майбутніми абітурієнтами.

Тетяна ЧЕРЕДНИЧЕНКО, директор центру позаосвітньої діяльності:

– Ми вирішили провести цей захід, оскільки навесні отримали запит від школярів. У нас була школа вихідного дня, яка тривала всю весну, куди приходило дуже багато школярів. Ми не очікували, що буде таке велике охоплення. Також був попит на офлайн-заходи. Діти запитували: «Куди можна прийти? Коли наступне щось буде?» І тому в тестовому форматі минулого навчального року було проведено перший День науки. Ми побачили, що це цікаво, тому зараз продовжуємо.

Цього дня кожен факультет показував те, чим «багатий»: від живих організмів, яких не видно неозброєним оком, на біологічному факультеті; до книжок видатних авторів на філологічному. Кожен охочий міг спробувати себе у ролі слідчого криміналіста, подивитися на хімічні досліди та дізнатися про свій характер за допомогою кактусу від факультету психології.

Андрій УТЄВСЬКИЙ, доцент кафедри зоології та екології тварин:

– Біофак дуже різноманітний. Біологія, можна сказати, неосяжна. Щоб зацікавити дітей, ми виставили наші нові мікроскопи, які університет отримав завдяки міжнародній допомозі. Ми показали різні цікавинки, які приховані від неозброєного ока, та тварин, з якими можна зустрітися вдома або на вулиці: раки, п'явки, павуки, равлики. Також у нас є й екзотичні гості – кубинські таргани. Вони живуть та розмножуються у нас на кафедрі, їдять яблука та груші.

На заході можна було зустріти гостей з дітьми різного віку. Усі вони дивилися з захопленням та тягнули своїх батьків до різних столів зі словами: «Дивись, що там є!»

Ганна та її 5-річний син Тимофій, відвідувачі заходу:

– Я прийшла на екскурсію зі своїм сином. Йому цікаво побачити щось нове. За умов того, що наразі майже нічого не працює, дитині набридло гратися на майданчику. Тож ми дуже зраділи, коли дізналися про Каразінський «Світ науки». Для мене важливо, щоб син побачив наживо, як твориться наука. У Каразінський я прийшла вперше, тож

Репортаж

мені теж дуже цікаво все це бачити. Син трохи злякався манекенів у симуляційному центрі, але загалом ми дуже вражені та задоволені.

Тетяна Юріївна КОФАНОВА, заступник директора з навчально-виховної роботи гімназії №127 Харківської міської ради:

– Сьогодні я привела абітурієнтів, які закінчують 9 клас на профорієнтацію, щоб вони здобули подальші знання та визначили для себе, що вони хочуть у майбутньому житті. Ми робимо це щороку. Через війну робимо це онлайн, але за можливості, ходимо на офлайн-заходи. Після вступу наші діти завжди діляться інформацією про те, куди вони вступили та який шлях обрали. Достатньо багато школярів доєднуються саме до Каразінської родини.

Катерина та Дарина, вихованки Харківського ліцею № 119 Харківської міської ради:

– Каразінський розглядаємо, як варіант. На який факультет вступати ще не визначились. Нам дуже подобається

цей захід. На нашу думку, цей захід допоможе визначитися. Наразі ти бачиш на власні очі, що саме є на факультетах, а не просто назву та опис.

У демонстраціях факультетів бере участь велика кількість людей: студенти, викладачі, волонтери, батьки.

Дмитро РОХМІСТРОВ, доцент кафедри фізики твердого тіла:

– Допомагають працівники фізичного факультету Дмитро Панасенко та Любов Пащенко – аспіранти, працівники деканату, представники студентського самоврядування, представники наукового товариства та студенти. Усі молодці! Сьогодні ми демонструємо фізичні експерименти, які відповідають курсу загальної фізики. Тобто все це викладають студентам на 1-3 році навчання. Це експерименти з механіки, з динаміки. Вони досить цікаві. Можна побачити, що аудиторія у нас – від маленьких дітей до батьків. Усі зацікавлені та задоволені.

Також можна було відвідати симуляційний центр медичної підготовки, де проводили по всіх аудиторіях з манекенами та розповідали, чим саме займаються студенти-медики.

Станіслав ПАНОВ, директор симуляційного центру медичної підготовки, викладач на кафедрі нормальної анатомії та фізіології людини:

– У нас представлено багато аудиторій з медичним обладнанням та багато манекенів. На наших манекенах студенти навчаються надавати першу медичну допомогу в різних ситуаціях. У нас є навіть багатофункціональні манекени, які кліпають очима, дихають, рухаються. Є манекен – дитина. Хлопчик кліпає очима, дихає, ворухить ротом. Коли ти підходиш до нього, то він реагує та повертає у твою сторону голову. Може розмовляти та плакати. За допомогою програми ми можемо обрати для нього будь-яку симуляцію хвороби чи патології.

Сьогодні всім було цікаво. Охочі могли спробувати виконувати операційні втручання на тренажерах, дивилися, як проходять пологи. Було багато питань щодо навчання.

Підсумки. Каразінський «Світ науки» викликав великий резонанс. Сподіваємось на повторну зустріч під мирним українським небом!

Катерина ОВЕРЧУК, наш спецкор.

Океанівська подія

СВЯТОСЛАВ ВАКАРЧУК – DOCTOR HONORIS CAUSA

Почесним доктором Каразінського університету став фронтмен українського гурту «Океан Ельзи» Святослав ВАКАРЧУК.

Газета Каразінського університету закарбовує до літопису «океанівську» подію: яскраву та бентежну зустріч з українським співаком та музикантом.

Урочиста церемонія вручення диплома Почесного доктора університету, мантії та скульптури “Per aspera ad astra!” Святославу Вакарчуку відбулася 2 жовтня у стінах безпечного простору «ЄрміловЦентру» та зібрала велику кількість прихильників передусім, студентів.

Розпочалося урочисте зібрання вшануванням хвилиною мовчання наших захисників і захисниць. На початку зустрічі всі разом урочисто заспівали Гімн України.

Підтримати нового Почесного доктора прийшов український письменник Сергій Жадан, також Почесний доктор Каразінського. Коли півтора року тому, напередодні війни, Вчена рада Каразінського університету обрала Почесним доктором Харківського національного

університету імені В. Н. Каразіна видатного поета Сергія Жадана – це був доказ університетської духовності, продовження традиції, закладеної нашими попередниками: шанування визначних представників красного письменства, визнання їхньої значущості для університетської спільноти. Імена геніальних майстрів слова, а нині й музикантів, назавжди вписані в історію Каразінського, бо без причетності до творчості, культури ми не уявляємо існування університетського простору.

СЬОГОДНІ В НАС СВОЇ ГЕРОЇ

Промова ректорки, професорки Тетяни КАГАНОВСЬКОЇ:

– Багато подій трапилося за цей час. Саме «ЄрміловЦентр» став першим укриттям не тільки для студентів і викладачів Каразінського, але й для всіх харків'ян у час обстрілів. Саме тут ми проводимо урочисті випуски та посвяту першокурсників. Сьогодні не менш важлива та бентежна подія – церемонія присвоєння титулу *Doctor Honoris Causa*. Це нагода висловити свою повагу до науково-освітніх та громадських здобутків славетних людей. Звання «Почесний доктор Харківського національного університету» (*doctor honoris causa*) – найвища наукова відзнака Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, яку присвоюють визначним вченим, діячам науки, освіти, культури та мистецтва, громадським діячам. За свою 219-річну історію Харківський університет відзначив своєю найвищою нагородою – званням Почесного доктора Каразінського університету понад 300 особистостей. Почесними членами та почесними докторами університету в різні часи було обрано І. Гете і О. Гумбольдта, І. Франка, М. Грушевського. Були різні часи й різні герої. Але сьогодні в нас свої герої, справжні українці. І нині я маю честь вручити мантію, знак та перепустку Почесного доктора шанованій людині – Святославу Вакарчуку.

Пане Святославе, Ваш голос – це голос українців, який чують зараз у всьому

світі! Ваша творча діяльність, громадська позиція полегшує наш спільний шлях до Перемоги!

Від імені Каразінського університету хочу подякувати Вам за Вашу невпинну щоденну працю, за те, що надихаєте українських бійців на фронті, допомагаєте ЗСУ, підтримуєте Харків та наш славетний університет! Щиро вітаємо нового *Doctor Honoris Causa* Святослава Вакарчука в нашій великій та дружній Каразінській родині!

НАМ З ТОБОЮ СВОЄ РОБИТИ, ВІДКРИТИ ОЧІ І ДАЛІ ЙТИ! І ЗУБИ СИЛЬНО СТИСНУВШИ, МАМУ НІЖНО ЛЮБИТИ. ХТО Ж ТОДІ, ЯК НЕ МИ, БРАТИ?!

Промова Святослава ВАКАРЧУКА:

– Ми живемо в такі часи випробувань, коли все уявне відходить убік, а все справжнє – стає на першому місці. Війна принесла момент очищення, війна, як рентген усе проявила та зробила мене чеснішим перед собою. І кожного з нас війна змінила. Українці в цій жахливій війні стоять абсолютно на світлій стороні: ми не прийшли за чужим, стоїмо на своїй землі, ми не носили камінь за пазухою, жили своїм щасливим життям. І те, що росія напала на нас так віроломно, насправді дало нам сили стояти твердо на опорі правди та справедливості. І показати всьому світу, що ми країна героїв. Уперше за триста років, як ніколи, українці об'єднані, мають підтримку держав світових лідерів, мають усі можливості та під-

стави перемогти в клятій війні, поставити раз і назавжди крапку в зазіханнях на нашу незалежність, майбутнє і на справедливе життя української нації. Я щиро пишаюся кожним українцем, не лише тими, хто взяв зброю до рук і захищає на полі бою, але й тими, хто волонтерить, донатить, працює на підприємствах, сплачує податки, тими, хто навчає дітей, студентів – усе це сьогодні важливо й наближає той день, коли закінчиться війна... Перемога – це справа кожного з нас. Не запитуйте себе, коли війна скінчиться, а запитуйте себе, що я зробив для Перемоги?!

Для максимальної реалізації музикант закликав молодь рішуче позбавлятися комплексу «маленької людини», викоринувати в собі страх безсилля і ставати активним творцем своєї долі та кувати Перемогу разом, цитуючи «Веселі, брате, часи настали...»:

Та нам з тобою своє робити,

Відкрити очі і далі йти!

І зуби сильно стиснувши, маму ніжно любити.

Хто ж тоді, як не ми, брати?!

Виступаючи перед студентством, С. Вакарчук розмірковував про важливі принципи в час війни та про Каразінський університет:

– Хочу перейти до слів подяки незламному Харкову, Харківському університету, який, напевне, у найскладніших умовах з усіх вишів України. Я був тут 28 лютого та 1 березня минулого року. Тоді я стояв на вулиці Митрофанівській, коли корпус економічного факультету був цілий, а наступного дня ракетним ударом його вицент було зруйновано. Я бачив це на власні очі, пережив це і пам'ятаю

цей стрес. Тоді ми приїхали з Дніпра машиною. Це була єдина машина, яка рухалася у бік Харкова. А назад їхали тисячі. Я ніколи не забуду той вокзал. Тисячі людей на платформі. Я сфотографував це своїми очима. І після цього всього, що зробив Харків, що зробили захисники, його мешканці, я вважаю, що це подвиг.

Пам'ятаю, як тоді разом з Сергієм Жаданом давали концерт у районі Північної Салтівки та підіймали бойовий дух 127-ї бригади, а поруч лежала нерозірвана міна. Ми продовжували грати на гітарі, і та міна муляла мені око ще пів години... Таких речей доволі багато в нашому житті. Але важливо, щоб ми залишалися твердими великої спільної мети – вигнати ворога з нашої землі, перемогти та зберегти цю чистоту, аби будувати Україну на світлих принципах чесності, братерства, справедливості, відповідальності. Війна всіх нас, навіть дітей, зробила дорослішими та відповідальнішими. А відповідальність завжди винагороджується.

Я дякую викладачам, студентам, усім працівникам Каразінського університету за вашу відповідальність, вашу самопожертву. І взагалі сам факт, що ми сьогодні в університеті, у якому неподалік від лінії фронту продовжується навчання, це і є сенс того, за що ми воюємо. Якщо зупинимо навчання в університетах, якщо перестанемо ходити на роботу, перестанемо виховувати, планувати чи народжувати дітей, значить у ворога вдалося. Значить, він зупинив нас, наш розвиток. Навіть, якщо він не зайде сюди своїми брудними чоботами, то він посіє негатив і песимізм у наші голови. Не дайте йому цього зробити. Саме тому дуже важливо продовжувати робити ті речі,

які ми сьогодні робимо. І в Харкові, і в Запоріжжі, і в Дніпрі, і в Слов'янську. Молодим людям, які сьогодні тут є, я хочу сказати, що вам пощастило. Так, це тяжкий час випробовувань. Це історичний час, про який ви потім будете розказувати своїм дітям і внукам. Це той час, коли ми створили нову Україну. Цінують, допомагайте і шануйте тих, хто дає можливість нам сьогодні, нехай і в бомбосховищі, але бути тут. Не будь цих героїв на фронті, ми б з вами тут не сиділи. Дякую їм!

Поспілкуватися зі співаком до «ЄрміловЦенру» прийшло багато молодих людей, усі охочі студенти змогли поставити запитання Святославу щодо освіти, студентських років, розвитку освіти й культури України та навіть передати в подарунок власні проби пера, свої пісні. Наприкінці зустрічі каразінська спільнота насолодилася піснею «Коли ми станем собою» у виконанні Святослава та зробила спільне фото на згадку, коли настане той день...

Щиро вітаємо нового Doctor Honoris Causa Святослава Вакарчука в нашій великій та дружній Каразінській родині, пишаємося нашими Почесними докторами!

Текст: Ліна ТИМАРСЬКА

Фото: Вікторія ЯКИМЕНКО

Досягнення!

СТУДЕНТКА-ІСТОРИК ЮЛІЯ ЄРЕМЕНКО – СЕРЕД ПЕРЕМОЖЦІВ МІЖНАРОДНОГО КОНКУРСУ ТВОРЧИХ РОБІТ

Юлія Єременко: «Я лише починаю вчитися писати наукові тексти, проте хочеться більше займатися наукою»

XX Міжнародний конкурс творчих робіт учнів, студентів, аспірантів та вчителів «Уроки війни та Голокосту – уроки толерантності», організований Міністерством освіти і науки України та Українським інститутом вивчення Голокосту «Ткума», визначив переможців, серед яких – студентка 1 курсу магістратури історичного факультету Каразінського університету Юлія Єременко. За результатами фіналу конкурсу науково-дослідна робота Юлії Єременко «"Єврейське питання" та український націонал-комунізм (1917–1924 рр.)», (науковий керівник: доцент кафедри історії України Роман Любавський) здобула III місце.

Юлія Єременко ділиться враженнями:

– Під час Української революції україно-єврейські відносини не були сталими, мали достатньо мінливу тональність. Тож я хотіла продемонструвати саме досвід консолідації та співпраці українського та єврейського політичних рухів, зокрема їхній вплив одне на одного. До того, хотілося висвітлити ідеологічні точки дотику українців та євреїв у поглядах на майбутнє України, яка була б відмежована від російських більшовиків. Так і виникла ідея теми дослідження. А коли мій науковий керівник, Роман Геннадійович, запропонував взяти участь, я одразу ж погодилась, оскільки для мене це цікаво. До того ж я брала участь у цьому конкурсі ще й минулого року.

Цього разу готувалася не дуже довго, оскільки в мене вже були певні напрацювання для цієї роботи, я досліджувала український націонал-комунізм та україно-єврейські взаємини в часи Української революції. Так, я об'єднала все це в єдине ціле, але пізніше сфокусувалася саме на єврейському питанні, витративши на цю роботу майже два місяці. У перспективі дослідити зв'язки українського націонал-комунізму з іншими національними меншинами.

Взагалі ідеї є, вони різні, але виникають певні проблеми з комплексом джерел. Я тільки навчаюсь писати наукові тексти, проте хочеться більше займатися наукою, саме своєю тематикою; виступати на конференціях та врешті-решт написати якісну магістерську роботу. Бажаю всім, хто вірить у свої починання, не здаватися та йти вперед до високої мети.

Роман Любавський, доцент кафедри історії України, заступник декана з наукової роботи історичного факультету, науковий керівник Юлії:

– Цього року на конкурс було надіслано 150 заявок, з яких у фінал потрапило 64. Роботи були присвячені тематикам Голодомору, Голокосту, геноциду ромів, сучасному геноциду українського народу в умовах широкомасштабного вторгнення росії. Минулого року, коли Юлія стала фіналісткою, але не посіла призового місця, ми тоді вважали потрапляння у фінал за досягнення, адже відбір є серйозним і кількість заявок рахується на сотні. Ми вже тоді почали думати про наступний рік і провели роботу над помилками. Надалі нам треба зосередитися на написанні магістерської роботи, бо спочатку йде дослідження, а потім його презентація та обговорення на наукових форумах. Будемо шукати грантову підтримку для здійснення дослідної роботи у центральних архівах України.

Текст: Катерина ОВЕРЧУК

Пам'яті Сергія Гредескула присвячено...

РОЗМОВА З КАРАЗІНСЬКИМ ПРОФЕСОРОМ, ФІЗИКОМ ВАЛЕРІЄМ ШКЛОВСЬКИМ, ЩО РАЗОМ З ДРУЖИНОЮ ПЕРЕЖИЛИ В ІЗРАЇЛІ ЩЕ ОДНУ ВІЙНУ...

Валерій та Олена Шкловські

В Офакімі на півдні Ізраїлю жертвами бойовиків ХАМАС стали видатні каразінці, відомий фізик, професор Сергій Гредескул та його дружина Вікторія. Обом було вже понад 80 років. Сергій Гредескул багато років працював у Каразінському університеті, був нагороджений Державною премією.

Газета «Каразінський університет» відшукала давніх друзів Сергія Гредескула, подружжя Шкловських, також каразінців, які наразі мешкають поруч, у 30-ти кілометрах біля міста Офакім, добре знають загиблих та жакливі подробиці трагедії. Вони вийшли з нами на зв'язок, як тільки це стало можливим, поділилися спогадами про Сергія Гредескула, про його визначні заслуги в галузі науки, про студентські роки та останню розмову загиблого...

Валерій Шкловський та його дружина пані Олена – заслужена університетська родина, що мусила залишити рідний Харків після 24 лютого 2022 року, рятуючись від російсько-української війни, у пошуках безпечного місця отримали прихисток в Ізраїлі, де їх вдруже наздогнала жаклива війна... Пані Олена Шкловська разом з чоловіком, на моє питання, чому світ збожеволів, відповіла, що в Єрусалимі є величезний яр під стінами фортеці, де відбувалися всі події, де і було царство Єрусалиму, де зараз Стіна Плачу. Цей яр називався Гієна Вогняна, немає там жодного сантиметра, не политого кров'ю. Завжди був біль і безневинні жертви, вбивства та жорстокість, масштаби тільки різні.

Пані Олена Шкловська:

– Мій чоловік, Валерій Олександрович Шкловський, фізик-теоретик, професор Каразінського університету, наразі викладає на кафедрі низьких температур та на кафедрі теоретичної фізики, навчався разом із Сергієм Гредескулом... Сергій був на курс старшим від Валерія. З Сергієм Гредескулом вони були друзями, для яких головним у їхньому житті інтересом та сенсом була фізика! Сергій після університету став аспірантом Іллі Ліфшиця. Взагалі, їх було троє дарувань, був ще Володя Гінзбург – найталановитіший фізик. На жаль, його давно немає. З їхньої трійці залишився мій Валерій Олександрович. Що сказати – трагедія страшна! Адже ми теж могли жити неподалік від Сергія... Біль, біль і за Україну, і за Ізраїль, за всіх замучених...

До розмови приєднався пан Валерій Шкловський, щойно закінчилася онлайн-лекція, професор на 85 році продовжує викладати фізику нашим студентам. Валерій Олександрович:

– Освіту ми з Сергієм Гредескулом здобули в Харківському державному університеті (нині Каразінський), але він закінчив у 1964 році, на рік раніше. А познайомилися ми через кілька років після закінчення університету. Були обоє аспірантами. Сергій був учнем, аспірантом легендарного фізика-теоретика Іллі Ліфшиця, а я був під крилом Арнольда Марковича Косевича... Ми тоді обоє були захоплені фізикою, годинами обговорювали поставлені нам завдання науковими керівниками. Пам'ятаю, що Ілля Михайлович Ліфшиць вважав Сергія напрочуд талановитим фізиком. І так було насправді, він був дуже обдарованим, інакше сам академік не взяв би його до себе аспірантом. Сергій був здатний самотужки займатися, дуже багато читав. У ті роки, щоб стати теоретиком, необхідно було скласти теоремімум Ландау. Повірте, на це були здатні

Пам'яті Сергія Гредескула присвячено...

далеко не всі. Пам'ятаю, що вже у 1968 році Сергій почав працювати в Харківському фізико-технічному інституті, а 1971 року перейшов на роботу до Фізико-технічного інституту низьких температур. Працюючи у ХФТІ та ФТІНТ, Сергій Андрійович за сумісництвом викладав на кафедрі статистичної фізики та термодинаміки фізичного факультету Каразінського університету та читав студентам курси «Квантова механіка» та «Статистична фізика». У 1985 році захистив докторську дисертацію та здобув науковий ступінь доктора фізико-математичних наук. У тому ж році за свої наукові досягнення був нагороджений Державною премією України. У стінах рідного Харківського університету упродовж десятиліть послідовно розкривався його талант відповідального і надзвичайно скрупульозного дослідника-науковця. Після захисту дисертацій ми працювали порізно, у різних інститутах, тому спілкування призупинилося...

– Валерію Олександровичу, якою людиною був Сергій Гредескул? Як відновилося ваше спілкування, про що були ваші діалоги?

– Після нашого приїзду до Ізраїлю я перший зателефонував Сергію. Звичайно, ми багато говорили і про Україну, і про Ізраїль, про війну та труднощі. Позиція Сергія щодо війни в Україні була однозначною – він дуже добре розумів причини. Бути фізиком-теоретиком – це здатність мислити чітко. Ми кілька разів зідзвонювалися, говорили як про роботу, так і про політику... Сергій дуже шкодував, що не встиг з'їздити до Харкова до початку війни, багато розпитував нас з дружиною про Каразінський університет, про рідний факультет, цікавився, чим він живе, якими проектами, наукою.

Сергій Гредескул мав ґрунтовні знання в науці, вроджений хист ділитися ними з послідовниками, людську добропорядність і чесність, його обожнювали студенти, цінували колеги, поважали в наукових і освітніх колах України та

Сергій Гредескул

Вікторія Гредескул

Ізраїлю, у всьому світі. Він був не лише визначним вченим, але й людиною з великої літери, життєрадісним, доброзичливим, мудрим. Такі люди особливі, вони дуже відрізняються від інших. Матеріальне цікавить їх найменше. Я міг довго і захоплено говорити з Сергієм, обговорюючи науковий світ, згадуючи молоді роки. Нам пощастило навчатися в легенд, найкращих фізиків: І. М. Ліфшиця, А. М. Косевича, М. І. Каганова... Академік І. М. Ліфшиць був останнім універсалом і саме Сергій був одним з його останніх учнів, можна лише уявити яких наукових висот була ця людина. Основний напрям наукової діяльності Сергія Гредескула – квантова теорія твердого тіла, зокрема теорія неупорядкованих систем, дослідження властивостей магнітовпорядкованих кристалів, н'єзодіелектриків і н'єзонанівпровідників. Разом зі своїм наставником Іллею Ліфшицем Сергій Гредескул став одним із батьків-засновників фізики неупорядкованих металів. Хочу додати, Сергій був одним із найвидатніших фізиків, які здійснили еміграцію до Ізраїлю у 90-ті роки, і саме такі люди, як він, і збудували сучасний Ізраїль. В останній розмові ми з Сергієм ба-

гато говорили про політику. Крім того, Сергій був радий, що ми приїхали, рятуючись від війни, вважав війну росії в Україні геноцидом українського народу, незалежно від етнічної приналежності. Розповідав про свої робочі плани, у нього не було ані трохи відчуття тривоги тоді. Сергій Гредескул обіймав посаду професора Університету Бен-Гуріона у Беєр-Шева, був автором численних наукових статей, безперервно генерував ідеї, наукові пропозиції, жив завтрашнім днем... Сергій прийшов працювати до Університету Бен-Гуріон у 1991 році та був його працівником до останніх своїх днів... Це непоправна втрата для всієї світової фізичної науки, української фізико-математичної спільноти й для нас з дружиною особисто. Світла пам'ять Сергію Гредескулу та його дружині Вікторії, які до останніх днів життя підтримували Україну в боротьбі проти російських окупантів.

З подружжям
Валерієм та Оленою
ШКЛОВСЬКИМИ
спілкувалася Ліна ТИМАРСЬКА

ЗАГИНУВ, ЗАХИЩАЮЧИ УКРАЇНУ, СТАРШИЙ ВИКЛАДАЧ ФАКУЛЬТЕТУ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ЄВГЕН ДІДЕНКО

Кожний загиблий воїн – це болючий шрам для усіх нас.

Університет отримав чергову сумну звістку про загиблого воїна.

17 жовтня 2023 року, захищаючи Україну, загинув вихованець Каразінського університету, випускник факультету комп'ютерних наук, старший викладач кафедри моделювання систем і технологій факультету комп'ютерних наук Євген Володимирович Діденко.

Активний, творчий, талановитий, нахненний життям хлопець після закінчення факультету комп'ютерних наук у 2010 році й згодом аспірантури залишився викладати в рідному університеті. Євген проявив себе не лише як талановитий й відповідальний педагог, а й

як небайдужий і чуйний товариш.

До газети звернулися колеги, ті, хто знав Євгена, згадують його дуже талановитим, порядним, добрим, він залишив свій слід у серцях багатьох людей.

Марина Малахова, викладач кафедри електроніки і управляючих систем, колега і товариш Євгена Діденка:

– Страшний біль... Дуже ціную та пишаюся нашим з Євгеном знайомством. Вдячна йому за все, що навчив їздити на ковзанах, дякую за наші веселі походи в Шато втрьох в аспірантурі, за веселий випускний з магістратури в гуртожитку. Пам'ятаю, він був першим, кого я побачила при вступі до університету... Я так і не встигла сказати, що він був

для мене прикладом рівноваги, доброчесності, розуму, кмітливості, він був найкращим другом та колегою. Світла тобі пам'ять, Євгене, дуже сумуємо...

У перші дні широкомасштабного російського вторгнення Євген добровільно став на захист країни у лавах територіальної оборони Харкова, потім став бійцем спецпідрозділу

«Кракен».

Поховали Євгена Діденка у рідному Запоріжжі.

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким Євгена...

Вічна пам'ять та слава Герою України!

